

відповідав законній меті його проведення, цим самим вплинув на належне дотримання правосуддя.

Отже, предмет адвокатської таємниці в жодному випадку не підлягає розголошенню, тому основним питанням дискусії, може бути тільки міра відповідальності, як а залежно від наслідків може бути дисциплінарною, адміністративною, цивільно-правовою та кримінальною.

### **Список використаної літератури:**

1. І. Костін Адвокатська таємниця. Трагедія у 4 частинах. Опубліковано в №51 (549) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/advokatska-taemnicya-tragediya-u-4-chastinah.html>

2. Бенедикт Э. Адвокатура нашего времени. – СПб., 1910. – 64с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [https://rusneb.ru/catalog/000199\\_000009\\_003765300/](https://rusneb.ru/catalog/000199_000009_003765300/)

**Науковий керівник:** кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

**Мендусь Н. В.**

*студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин  
Національного університету «Одеська юридична академія»*

## **НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ЗАСАД АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Адвокатська діяльність – це незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту.

Порушення принципу незалежності адвокатської діяльності призводить до створення перешкод в діяльності адвоката та ускладнень його роботи. Практикуючі адвокати стверджують, що втручання в діяльність адвокатського середовища найчастіше здійснюють посадові особи правоохоронних органів. Головна проблема втручання у адвокатську діяльність полягає у тому, що в результаті порушення прав адвоката порушуються і права тієї особи, яка довірилась і сподівається на професійний захист [1].

Можна виділити структурні елементи принципу незалежності адвокатської діяльності. До них належать: незалежність від правоохоронних органів від держави в цілому; процесуальні гарантії; адвокатська таємниця;

незалежність від власних інтересів; адвокат повинен бути незалежним від клієнтів; функціонування адвокатського самоврядування.

Розглянемо кожен елемент окремо. Як правило, проблема забезпечення незалежності адвоката найбільше стосується взаємовідносин адвокат-держава. Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатура не підпорядковується органам державної влади, а адвокат взагалі є недержавним службовцем. Незалежність адвокатури в цьому ракурсі повинна забезпечуватися гарантуванням невтручання органів держави в діяльність адвокатури [2].

Щодо процесуальних гарантій, то зміст процесуальних норм конституційного, господарського, кримінального галузей права повинні забезпечити рівність прав усіх учасників процесу з адвокатами. Адже у протилежної сторони існують численні прийоми і засоби ускладнення виконання адвокатами своїх обов'язків під час захисту клієнта [3].

Якщо говорити про наступний елемент, адвокатську таємницю, то згідно ч. 2 ст21 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокату без згоди клієнта забороняється розголошувати відомості, що становлять адвокатську таємницю, а також використовувати їх у своїх цілях.

Наступний елемент – незалежність від своїх власних інтересів. Незалежність адвоката залежить не лише від зовнішніх чинників, але і від внутрішніх. Такі особисті якості юриста, як чесність, справедливість, здатність діяти в межах законних інтересів клієнта впливає на забезпечення результату та збереження незалежного статусу захисника.

Такий елемент принципу незалежності адвокатської діяльності як адвокат зобов'язаний бути незалежним від клієнта, пов'язане з тим, що адвокат повинен зберігати довіру третіх осіб та суду и забезпечити власну якісну роботу.

Останній елемент – це функціонування адвокатського самоврядування. Адвокатські об'єднання повинні бути самоврядними, без втручання ззовні. Адвокатські спілки повинні захищати своїх членів, а також співпрацювати з професійними спілками юристів, органами державної влади та місцевим самоврядуванням.

На підставі вищезазначеного можна дійти до висновку: адвокати повинні прикласти максимум зусиль для повноцінної реалізації принципу незалежності адвокатської діяльності, адже дотримання принципу незалежності – це спосіб забезпечення реального захисту прав клієнтів. Незалежність є органічним та невід'ємним елементом діяльності інституту адвокатури, без гарантування якого не може бути і мови щодо забезпечення захисту прав та свобод людини. Так усі основні елементи структури принципу незалежності адвоката дають підстави адвокату активно та ефективно захищати права і свободи своїх клієнтів.

### **Список використаної літератури:**

1. Варфоломеева Т. Впровадження міжнародних правил етики в Україні / Т. Варфоломеева // Вісник Академії адвокатури України. – 2009. – №1914). – с. 7-20.
2. Шагивев Б.В. Адвокатура: независимость и принадлежность к правоохранительным органам / Б.В. Шагивева, Е.М.Глушкова // Ученые труды Российской Академии адвокатуры и нотариата. – 2011. – с. 12-16.
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, прийнята Радою. URL: [http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995\\_004](http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_004).

**Науковий керівник:** кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

**Милимука Л. Р., Слюсарчук Д.Д.**

студентки 2-го курсу магістратури факультету адвокатури  
Національного університету «Одеська юридична академія»

## **ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГУ В АВОКАТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Професія адвоката сьогодні є дуже перспективною та поважною. По-перше, це одна з найбільш інтелектуально змістовних і поважних професій, по-друге, пов'язана із почесною місією з захисту прав і свобод громадян, по-третє, це можливість самоствердитися в професії. Але без клієнта не може бути адвоката чи адвокатського бюро або об'єднання. Тому останні повинні постійно дбати про те, як саме необхідно завойовувати та утримувати клієнтів. В цьому може допомогти маркетинг, який для адвокатури є важливим напрямком розвитку, так само, як для юридичного бізнесу.

Перейдемо до визначення цього цікавого закордонного терміну «маркетинг» (maket – ринок, продажі, комерційна діяльність; maket getting – завоювання ринку) – це діяльність, яка пов'язана з вивченням споживачів та інших ринкових факторів, а також розробкою й реалізацією відповідних заходів, що сприяють досягненню ринкових цілей підприємства. (в нашому випадку цілі адвоката) [2, ст. 19].

Адвокати, в першу чергу, повинні вийти на ринок юридичних послуг, зацікавити клієнтуру, сформуванати якнайкраще враження про свою діяльність. Для реалізації вищезазначеного необхідно використовувати саме маркетинг.